

தேவபாலனைக் கோவிலில் காணிக்கையாக நேர்ந்தகாதை

(கவாமி வீரமாழனிவர் இயற்றிய "தேம்பாவனியை" ஆதாரமாகக் கொண்டு
சூக்கின்முதப்பட்டது)

(முன்தொடர்ச்சி)

இவ்வாறு ஜெருசலேமாநகர மாளிகைகளின் கிரங்கள்மேல் கட்டப்
டிடிருக்கும் கொடிகள் ஏரோதாசனின் கொடுமைக்கஞ்சி அம்முவரையும்
இங்கேவாதீர்கள், வராதீர்கள்என்று தடைசெய்யும் தன்மைபோல் தோன்ற

மண்புடை வான மன்னை வணங்கி
வளம்பெறு பசியபொற் கோவில்

விண்புடை தீண்டி மின்மணிக் கோட்டின்
மீ(த) ஒளிர் பதாகைனின்(ஹ) ஆடல்
ஒண்புடைக் கொடிகள் நில்லுமின நின்மின்
உயிர் துடும் துயர்அற வந்த

எண்புடை காக்கும் அருட்புரி நாதன்
இவ்வெனை அமர்த்திடல் போன்றே

மண்புடை.....வானரசனையை கடவுளைப் பூவுகில் வணங்கித்தொழுது
மாட்சிமைபெறுகின்ற பசியபொற்கோவிலிலே வானமண்டலத்தை அளாவி
விளங்குகின்ற மணியாற்செய்த சிகரத்தின்மேல் இலங்கும் பெரிய கொடி
யானது அந்தவேளை ஆடுக்கன்மையானது— (முன்சொன்ன கொடி களைப்
பார்த்து) அழகியகொடிகளே நில்லுங்கள்! உயிரைக் கொல் லும்
துண்பங்களை மாற்றும்படியாகவுக்கூட எட்டுத்திசைகளையும்காக்கின்ற தயை
செய்யும்நாதன் இவன்தானே; வரவிடுகள்; தடைசெய்யாதீர் களைன் று
அவற்றைத் தான்கையமர்த்தின தன்மைபோன்றிருந்தது— அவ்வாறிருக்
கும்போது வேதவுடவாய்வுக்கூட அம்முவரும் நகரின் கோட்டைவாயிலிக்
டந்து—

அகல்அடும் புகையும் வாசபூம் புகையும்

அடர்க்குதால் இருள்செயும் தெருவின்

முகல்அடும் குன்றில் துணையில் திரிக்க

முகம்னை இருவரே நடந்து

நகல்அடும் ஏந்தும் குழவிதும் முகிலுள்

தோன்றிய மதினைத் தோன்றி

இகல்அடும் இன்பத்து(து) எவரும்ஹட்ட குளிர்

இளங்கதீர் பரப்பியே போன்று

அகில.....அகிலதரும்புகையும், வாசப்பூம்புகையும் அடர்க்கு, அதனால்
மிகுந்த இருளைச்செய்யும் அந்தஇராசவீதியிலே சூசைமாதவனும், கண்ணித்
தாயும் ஆகியஇருவரும், மேகங்கள் சூழ்ந்தபொருந்திய ஒருகுன்றிலே இரு
மயில்கள் திரிக்கவாருக்கந்து—நல்லதுடையினுள் தாங்கள்ஏந்திய தேவகுமுர்
வையானது அம்மேகத்துள்தோன்றிய சங்கிரைப்போலத் தோன்றிவர
நிகர்ந்தின்பத்துடன் எவருமேல்ளாத்தில் குளிரும்படியாக இளங்கதீர
வீசிப்போனார்கள்.—அங்குனம் இவர்கள் தங்கத்தால் இழைத்து மணிகள்
பதித்த பொற்பாத்திரத்தில் நல்லஅமிர்தத்தை ஏந்தினார்போல வேத்தைக்
கற்பிக்கும்நாதனைத் திருக்குழங்கையாய்வந்திச் சூரியதும்தமன் வேலௌ வில்
ஒரு சிறுமைனியிற்போய்த் தங்களார்கள். இப்பூவுகில் கை மாற கரு
தாவர், கொடுக்கின்ற கொடையானது ஒன்று ஆயிரமாக—

சேண்டிகர் பயனை விளைக்கும்னை(ஹ) உள்ளிச்

செல்வர் முன்று(ஹ) அளித்தவான் நிதியம்

சூண்டிகர் மறைநால் அணிவளன் இருளின்

போர்வைபோர்த்து(து) ஆலயத்து(து) அளித்தான்

சேண.....(ஒன்று ஆயிரமாக) ஒத்தபயனை வானுலகில் விளைக்குமென
நினைக்கு முன்னர் மூவரசர்கள் சேவகுமாரானுக்கு இறையாகக்கொடுத்த திர
ளானபொன்னையெல்லாம் வேத்தை ஆபரணமாக அணிக்க சூசைமாதவன்
அங்குபோய்ச்சேர்க்க இரவில்தானே இருளின்போர்வையைப் போர்த்து
எவருங்காணமல் ஒளிப்புமறைப்பாகக் கோவிலுக்கு கொண்டுபோய்க்
கொடுத்தான். அதாவது புகழைங்கும்ரும்பாமலே ஒருவரும் அறியாமல் இர
வில் ஒளித்துக்கொண்டுபோய்க் கொடுத்தான்.

வின்திறந்து(து) உறைந்த பூசனைஅன்றே

விழிப்பதற்கு(கு) அருத்தியோ(ஹ) உயர்வான்

கண்திறந்து(து) என்னக் கதிரவன் முங்கீர்

கடிற்கு(து) எழும் காலையில் இனிதாய்ப்

பண்திறந்து துவைப்ப ஆர்க்குந்த சுடர்செய்

பசியபொற் கோவிலை விருப்பம்

கொண்டு(து) திறந்து(து) இருவர் கோதறு பலியாய்க்

குழவியை ஏந்திஎய் தினரே

வின்திற.....மாதவனும், மரிபதாயும் தேவதிருக்குதமாரணைக் கோவிலிலே
கேர்க்கொடுக்க இருப்பதால் அன்று அக்கோயிலில் வழங்கத்தகும் தேவ
துவையைச் சூரியன் தாங்காணபதற்கு ஆசைப்பட்டு உயர்க்கவானம் கண்
னைத்திறக்காற்போன்ற தோற்றதோடு இரவு தாங்கங்கியிருந்த கடலைவிட்டு
ஆகாயத்தை திறந்துகொண்டு எழுந்தபோது (அதாவது உதயவேளை) அவ்
கிருவரும் மாசற்றபவியாகத் திவ்வியகுழங்கத்தை ஆஸ்சேயாடு ஏந்திக்
கொண்டு அக்காலைவேளைக்குரிய வினைமுதலிய வாத்தீவங்கள் இனிமையாக
முழுங்கிப் பேரோவிசெய்ய, மிகுந்தாளியைச்செய்கின்ற சிரங்கபொற்கோவிலை
அடைந்தார்கள்

தேக்கிய புகையும் வரமத் தெருட்சியும்

மருளின் தோக்கிற்கு(கு)

ஆக்கிய விருக்குதை விம்ம அணிமணிக்

கோவில் புக்கு

வீக்கிய துவங்கட்டு(து) ஒன்றும் மெய்யை

வினையின் தீயை

போக்கிய பலின் ரூப்பு போற்றிவைத்து(து)

இருவர் சின்றுர்.

ஈழ மணி த் தேவை !
என் றும் வாழி !

— ஞானி —

I

ஈழ மணித்தேவி பாதம்—நாம்
ஏற்றிப் பணிந்தே யிசைப்பமநற் கீதம்
குழு மிருள்கடிந் தோட்டும—நற்
சுதந்தர சூரியன் தோன்றின னென்றே

II

கொஞ்சங் சிலிபுவை பேசும—மணிக்
கோகில மூளை குளிர்ந்திடப் பாடும்
கஞ்ச மலர்மணம் வீசும—வன்னக்
கான்மயில் தோகை விரித்துநின் றுடும்.

III

வண்டினாஞ் செவ்வழி பாடும—புள்ளி
மானும் சிழுலுடன் வந்துநின் றுடும்
கண்டி ரான்றேநல்ல காட்சி—இனிக்
கைகட்டி நின்று கலங்கிடல் தாட்சி

IV

அன்னை மழியெமக் கிங்கே—சிங்க
ஆசன மென்றே யமர்ந்து கொள்வோமே
சொன்ன துயரெலாம் ஒடும—அந்தச்
சொர்க்கழும் வந்தெங்கள் பக்கத்தை நாடும்

V

சுத்தத் தியாகிக விங்கே—ஒரு
துள்ளி யிரத்தமுஞ் சிந்துத லின்றி
மெத்தச் சிறப்புடன் தந்த—இந்த
வீரச் சுதந்தர வாழ்வைத் துதிப்போம்

VI

அச்சம் பறந்திட்ட தென்று—உள்
ஆண்மைநல் வீரம் பிறந்திட்ட தென்று
மெச்சம் புதுவாழ்க்கைச் சோதி—ஒவ்வோர்
வீட்டிலும் வந்தொளி வீசுதல் கண்டு

VII

கல்வியைக் கண்ணெனக் காப்போம—உயர்
காந்தியின் நல்லகை ராட்டினம் நூற்போம்
பல்வித கைத்தொழில் சேர்ப்போம—அந்தப்
பங்கயச் செல்வனு மிக்கெய்த பார்ப்போம்

VIII

கானும் பிளவுகள் நீக்கி—இரு
கண்ணுஞ் சரியென ஒன்றையே நோக்கி
பேணும்கால் லன்புநீர் தேக்கி—எம்மைப்
பெற்றநன் னுபொன் னுடென வாக்கி

IX

பஞ்சம் பகைபிணி நீங்க—உயர்
பாக்கிய செல்வம் பலுகிமிக் கோங்க
நெஞ்சினி லானந்த வெள்ளம்—பாய்
நேர்த்தியாய் னந்மனப் பூர்த்தியாய் வாழ்வேம்!

மாதகல் துறை

பரிசுத்த ஓர் துநாயகியின் திருநாள்

இவ்வருஷம் பரிசுத்த ஓர் துநாயகியின் திருநாள்
மாசிமாசம் 2-ந் திகதி கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகிப்

ಕವಿಸೇರ್ಟ ವಾಸಿಪ್ಪು

(1-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

மாய்ப்பெற்றுக்கொள்ளப்போ தாக எண்ணினர்கள். ஆயினும் அவர்களும் ஒவ்வொரு தெனியதான் வாங்கினார்கள். அதை வாங்குகையில் குடும்பத்து எச்சமான்பேரில் முறையிட்டு: கடைசியில் வந்தவர்களாகிய இவர்கள் ஒருமணிநேரமாத்திரம் வேலை செய்திருந்தும், பகற்பாரத்தையும் வெய்யில் அகோரத்தையும் சமந்தவர்களாகிய எங்களோ! இவர்களையும் சரிசமானமாக்கி வீரே என்றார்கள். அவனே அவர்களில் ஒருவனை நாக சிமறுமொழியாக: நன் பனே நான் உனக்கு அங்கொயஞ்செய்ய வில்லை; நீ என்னேடு ஏத் துகொண்டது ஒரு தெனியர் அவ்வோ? உண்ணுடையதை நன்டுத் துப்போ; உனக்குக் கொடுத்ததுபோல் கடைசியில் வந்த இவனுக்கும் கொடுப்பதை என்னுடைய இஷ்டம். அல்லது நான் விரும்புகிறதைச் செய்ய எனக்குச் சுதந்திரமில்லையோ அல்லது நான் நல்லவனும் இருக்கிறபடியால் உன்கண் கொடுத்தோ என்றுன். இவ்வண்ணமே கடைசியானவர்கள் முதலானவர்கள் கடைசியானவர்களாகவும் இருப்பார்கள்; ஏனெனில் அழைக்கப்பட்டவர்கள் அடேகர், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ சொற்பப்பேராயிருகிறார்கள் என்றார்.

கிறீஸ்துவே, உமக்குப் புகழ்
உண்டாவதாக.

கோட்டுவிற்பனவு விளம்பரம்

தத்திலவவழக்கு
இல. 950.

யாழ்ப்பாணம் தின்சிறைக்கோடு
 காலஞ்சென்ற முருகேசு கதிரவேந
 பிள்ளையின் ஆதனத்துக்குத் தத்துவம்
 காலஞ்சென்றவு
 அட்டுக்கோட்டை முருகேசு கதிரவேந
 வன் தொ கைம்பெண் சிவகடாச்சம்மா
 தத்துவகாரி

யா ம் பா ண ம் டிஸ்டிரிக்கோட்டு 950-ம் இலக்கத் தத்துவங்களில் எனக்குக்கைடத்த கோட்டுக்கட்டளைப்படி பின்னால் விபரிக்கப்படும் துண்டுக்காணிகளின் முறையே: 1-ம் காணியை 1950-ம் ஆண்டு மாசிமாதம் 18-ந் திங்கள் சனிக்கீழூலை முற்பகல் 11 மணி தொடக்கமும், 2-ம் 3-ம் காணிகளை பிற்பகல் 1 மணி தொடக்கமும், 4-ம் காணியை பிற்பகல் 4 மணி தொடக்கமும், அந்தக்கக் காணி களின் தின்று பிரசித்த ஏதாங்கள் விற்கப்படும்.

துணிதலி விபாகம்:

1. சரவணையிலிரு அளக்கென் வய
ஆம். நரிகன்வயஆம். தெற்பறப்பு 53^{கி}
எல்லை, மூக்கு: வயித்திலின்கம் மக எ
பாக்கியல்டசமி. வடத்து: வாய்க்கால்
மேற்கு: கேணி. தெற்கு: தம் ப
அபிர்தலின்கம் மறுபோரும். இங்
எல்லைக்குட்பட்ட காணியடங்கலி ர சொர
யலாய்க்காலி வண்ணம் இதற்குச்சீர்ந்த
எல்லை.

2. வேலணைக்குமக்கிறை அக்கவாள
கெற்பாப்பு 38-ம் விடும். எல்லை, சீமுங்கு
அம்பலவானான்கானி கோயிலாதனம்
வடக்கு: முருகேசு சபாபதியும், இளைய
தமிழிபெண் ஆச்சிமுத்துவும். மேற்கு
தெற்கும்: ஒழுங்கை. இந்த எல்லை
குட்பட்ட காணியிடத்தில்த் சொரியலா
உயிரவாடி.

3. வேலணக்கிழக்கிறை சுரு தி
மனைவுவியும், நெருஞ்சிமுனை ஒடையும்
நூற்பரப்பு 88. எல்லை, மீழக்கு
P. தம்புராதன். வடக்கு: வாய்க்கால
ஏந்த: வாங்கூர். தெற்கு: வினாய்

கம்யூனிஸ்த சிறைம்
கத்தோலிக்க சமயம்

கம்யூனிஸ்த்சீனில் இன் றபல நூற்றுக்கணக்கானகத்தோலிக்குருமாரும் கண்ணியால்திரிமாரும் விவசாயிகளாகவும், தாத்மீர்களாகவும், தெருப்பெருக்கும் தொழிலாளர்களாகவும் தங்கள் சீவனேபாயத்தைச் சம்பாதி த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சீனுவிலிருந்தும் மஞ்சுரியாலிலிருந்தும் வத்தீக்கானுக்கு எட்டுமெசய்திகளில் மேலும் அடங்கிவிருக்கும் தகவல்களாவது: “சில கத்தோலிக்குருமார் தங்கள் ஸ்தானங்களில் தொடர்த்திருக்க அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மைதான்; ஆனால், அவர்கள் உயிரோடிருக்கவேண்டுமானால் சரீர உழைப்பு வேலைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று சிர்ப்பங்கிக்கப்படுகிறார்கள். சிலர்கம்முறற்சிக்கோ அல்லது ஆடமாடுகளின் வளர்ப்புப் பண்ணைகளுக்கோ செல்கின்றார்கள். வேறு சிலர் விதித்தொழிலாளர்களாகவும், மின்சாரத்தொழிலாளர்களாகவும், மரத்தக் கார்களாகவும் வேலைசெய்கின்றனர். எவ்வரையும் சமையற்காரராகவோ, உபதேசிமாராகவோ, அல்லது பணியாளராகவோ வேலைக்கமர்த்திக்கொள்ளக்குருமாருக்கு அனுமதியில்லை.

கோவிற்கொத்துக்கள் நடத்தப்படும் விதம் இடத்துக்கு இடம் வித்தியாசப் படிக்கிறது. பெரியங்கரங்களிலுள்ள கத்தோலிக்கூட்டிடங்களிற்கில் ஒன்றிண்டு செய்யாமல் அப்படியே விடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் சிறியகரங்களிலும், கிராமங்களிலுமிலுள்ள கோவில்களும், கத்தோலிக்கபாடசாலைகளும் கம்முனிஸ்த தலைமைக்காரியாலயங்கள் கலவரங்களுக்கும், உள்ளாட்டுப் போருக்கும், இந்தோனீஸியாவில்லறப்பட்டபுரட்சிக்கும், கோரியா நாட்டொடர்க்கு அளவுபுட்டிருப்பதற்கும், இந்த-சீனில் உள்ளாட்டுச்சண்டைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதற்கும் கம்முனிஸ்தர்கள் தான் பொறுப்பாளிகளென்று வத்திக்கான் அதிகாரங்கள் கருதுகின்றனர்.

ஈசுபாலில் கம்யூனிஸ்ததைத்தடுத்தது
நிறுத்துவதில் இந்தியாவும், யப்பாறும்
பேருச்சிரசம்புமென்று வத்தக்காண்
எதிர்பார்க்கிறது. வத்தக்கானுக்கு
இவ்விருநாடுகளுக்குமிடையே இப்பொழுதுமிகுவும் சௌசன்யமானாறான
நிலவுகிறது. இவ்வளவு சௌசன்யமானாறவு சரித்திரத்தில் இதற்குமுன்
இருந்ததே கட்டிடயாத. யுத்தத்துக்குது
பின் யப்பானில் ஒருபுதிய கத்தே
விக்கமய மறுமலர்ச்சி தோன்றியு
கிறுக்கிறது. அர்ச். பிரான்சீஸ் சவேர்யார்
யப்பானில் இறங்கிய நான்காவது
ஞாற்றுணுவிழா சமீபத்தில் கொண்ட
நாட்டப்பட்டபோது அவருடையஞாபா
கின்னங்களுக்கு யப்பானியங்காங்களில்
கிடைத்தலற்றாகமான வரவேற்றப்படு
கிடந்துருகிறார்க் அத்தாட்சியாகும்
அர்ச். பிரான்சீஸ் சவேர்யார் கீழ்த்திடை
யின் அப்போஸ்தலவரை நிறுத்தும்
யப்பானியர்கள் வரவேற்றார்கள்.

இவ்வருடத்திலே வத்திக்கான் முதல் முறையாக இந்தியாவுடன் இராசீ உறவு ஸ்தாபித்திருக்கிறது. ஒரு தியப்பிரதிநிதி ஏற்கனவே வத்திக்கானில் பதவியேற்றுவிட்டார். பரிசுத் திருட்டவிழாவில் கலங்குதொள்வதற்காக ரேமாபுரிக்குவட்டுசேர்ந்த இந்தியாத்தீர்க்கர்கள் இந்து-ரவு மேற்கூறப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். இந்தியாவிலுள்ள கிறீஸ்தவர்கள் சிறபால்மோயாராக இருந்தபோதிலும், தாழ்முக்குநாடுகளில் கலவரநிலைமை வாது தடுப்பதில் அவர்கள் உதவிசெய்க் கூடுமாதலால், இந்தியாவுடன் இதற்காறவாநிட்க்க வத்திக்கான் ஆவல்பிரூக்கிறது.

4. மண்ணடத்திவழிகளை நாசித்தத் தான் அல்லது கொச்சிக்காரு. சிலைப் பரப்பு 16-ம் விழும் பேண்டும். எல்லை; கிழக்கு: மயிலன் நாகப்பனும், வயித்தி யான் சூருநாதனும். வடக்கு: ரேட்டு. மேற்கு: சின்னத்தம்பி சுப்பிரமணியர். தெற்கு: இளையதம்பி வீரக்கியும் மற பேரும். இந்த எல்லைக்குட்பட்ட காணி யடங்கவிற் சொரியலாய் சிலைப் பரப்பு

அ. ச. கந்தையா
A. S. Kandiah
காலைகள்,
19. 1. 50
புதிய வருமானம்

மரணசங்கதி

யாழிப்பானம், ஈச்சுமோட்டையிலே
கொண்டுக்கராயிருக்கு காலங்கிசென்ற
திரு. நீ. சிமாம்பிள்ளை அவர்களின்
மனைவியாரான எலிசபேத்து என்பவு
விருத்தாப்பியனோய்க்கண்டு தனது85-ம்
வயதிலே சென்ற 28-ஏ திகதி சனிக்
கழுமை காலஞ்சிசல்லாயின்.. இவு
தேவபக்தியில் சிறந்தவ. தவறுதுபூஷை
கண்டுதினமும் செபமாலை ஒதும் வழக்க
முடையவ. ஏழைகளில் மிகுந்த அனு
தாபமுடையவ. இவுக்கு இரு புத்
திரும், ஒரு புத்திரியும் உள்ளனர்.
அரசாங்க நெயில்வேயில் ஸ்ரேஷன்
மாஸ்றாய் இருந்துவரும் திரு. எஸ்.
ஆசிர்வாதம் அவர்களும், கொழும் பு
மியுனிசிப்பாலிற்றியிலே இன்பெக்ர
ராய் இருந்துவரும் திரு. எஸ். என்.
சிலவேள்கள் அவர்களும் இவ்வின் புதல்
வர்கள். அன்றசாயக்தாம் இவளின்
பிரேதமானது அழகியதோர் பேழை
யில்லவத்து இரு வெண்பரிகள்பூட்டிய
இரதத்திலே, குருத்துவமானவர்
களும், மூன்று குருப்பிரசாதிகளும்
நுக்கசங்கிதம்பாட்சிசெல்ல, நன்மரனு
யத்தசபையார் செபங்கள் ஒது முன்
செல்ல, இனசனர் கிணேக்கத் அயலவர்
அனுதாபத்தடன் பின்செல்ல, ஆசனக்
கோவில் கொண்டுசென்று அங்கு
நடைபெற்ற ஆத்திம திருச்சடங்கு
களின்பின் சேமக்காலையில் அடக்கன்
செய்யப்படலாயிற்று. இவ்வைதிழுக்கு
துண்புறம் புத்திரா, புத்திரி, மற்றும்
இனசனருடன் யானும் அனுதாபப்படு
கின்றேன்.

R. I. P.

திருமண வைபவம்

யாழ்ப்பானம், பாலைத்தூர் வாசரான திரு. ஆள்ளான் மிக்கேல் அவர்களின் புதல்வரும், சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களில் ஒருவருமானா திருவளர் செல்வன் எம். அந்தோனிப்பிள்ளை, பி.ஏ. அவர்களுக்கும், பாலைத்தூர் அந்தோனியார்கோவில் மூப்பராயிருந்த திரு. ஜே. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களின் புதல்வியும், யாழ்ப்பான நகரசங்க அங்கத்தவர் திரு. ஸி. ஜே. செபஸ்தியாம் பிள்ளை சேயோன் அவர்களின் மருகிய மான திருவளர்செல்வி பொன்றேள்ளாக கும் மாசிமாதம் 1-ஏ தித்தியாகிய நேற ரூப் புதன்கிழமைகாலை பாலைத்தூர் அர்.சி. அந்தோனியார் கோவிலிலீவு குருமார், ஆசிரியர், இனசனர், கிடே கிதர் ஆதியேர் பெருந்திறளாக்குமுடியிருந்த சமுகத்திலே கல்லூரித்தலைவரான அதிவண. ரி.எம். எவ். லோங் கவாமியவர்களால் மெய்விவாகத்திருச்சடங்கு சிறப்பாக நடந்தேறியது. தலையியிட்டுக்கூயின்பின் புதிய தம்பதிகள் திரு. எஸ். அருளானந்தம் தம்பதிகளாலும், ஆசிரியர் எஸ். குணசப்பிள்ளை அவர்களாலும் புதிப்பாரங்கள் சூட்டிடச் சென்டரிக்கப்பெற்று, வாத்திய வரிசைகளுடன் வீதியுலாப்போக்குது. முந்தமணமகன் மன்றால் மனையிலும், இந்தமணமகன் மன்றால் மனையிலும், ஆடம்பரமாக வரவேற்கப்பெற்றார்கள். அழகேமயமாய்த் தலங்கிய திருமணைகளிலும் பரிமளிப்பான உபசாரணைகள் நடைபெறலாயின. சாயந்தரம் மணமகன் இல்லத்தில் பெருமிதமாக நடைபெற்ற உபசாரணைக்குப் பல சுருமாநாம், யாழ்ப்பான மேயர், நகரசங்க அங்கத்தவர்கள், கல்லூரி ஆசிரியர்கள், மற்றும் பிரபலவுற்றங்கள் சமூகமாயிருந்த தம்பதிகளுக்குச் சோபனங்களியும், வெகுமானங்கள் வழங்கியும் சென்றார்கள். இப்புதிப்பகுடும்பமானது, பத்தினைநூற்றும் பெருவாழ்வு வழு

二五八